

Sygn. akt IV Ka 631/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Ewa Rusin
Protokolant:	Ewa Ślemp

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 roku

sprawy **M. Ł.**

syna P. i S. z domu S.

urodzonego (...) w miejscowości P.

obwinionego z art. 86 § 1 kw

na skutek apelacji wniesionej przez Komendę Powiatową Policji w Ś.

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 11 czerwca 2015 r. sygnatura akt II W 194/15

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt IV Ka 631 / 15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 11 czerwca 2015r. sygn. akt II W 194 /15 :

I. obwinionego M. Ł. uniewinnił od zarzutu popełnienia wykroczenia z art. 86 § 1 kw a polegającego na tym, że w dniu 27 lutego 2015 r., ok. godz. 18:30 na drodze (...), woj. (...), pomiędzy miejscowościami S. – M., kierując pojazdem m-ki P. o nr rej. (...), spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym, w ten sposób, że jadąc w kierunku miejscowości M. nie zachował należytej ostrożności, wjechał na przeciwległy pas ruchu doprowadzając do zderzenia z prawidłowo jadącym pojazdem m-ki V. (...) o nr rej. (...);

II. na podstawie art. 118 § 2 kpw koszty postępowania zaliczył na rachunek Skarbu Państwa.

Z wyrokiem tym w całości nie pogodził się oskarżyciel publiczny, zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych (art. 438 pkt 3 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw) przyjętych za podstawę uznania obwinionego niewinnym czynu zabronionego polegającego na stworzeniu zagrożenia bezpieczeństwa ruchu

drogowym poprzez niezachowanie szczególnej ostrożności, wjechaniu na przeciwległy pas ruchu i doprowadzenia do zderzenia z prawidłowo jadącym pojazdem m-ki V. (...) o nr rej. (...);

2. obrazę przepisów prawa procesowego (art. 438 pkt 2 kpk w zw. z art. 109 § 2 kpw), w szczególności art. 7 kpk w zw. z art. 8 kpw, mającą bezpośredni wpływ na treść orzeczenia.

Na podstawie art. 427 § 1 kpk w zw. z art. 109 kpw apelujący wniósł o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

Apelacja okazała się trafna, co musi skutkować uchyleniem zaskarżonego wyroku i przekazaniem sprawy do jej ponownego rozpoznania.

Nie sposób odmówić racji apelującemu, iż ustalenia zaskarżonego wyroku są co najmniej niepełne a tym samym wyrok przedwczesnym. Żadnych wątpliwości nie wzbudza ustalenie sprawstwa obwinionego co do spowodowania przedmiotowej kolizji, do zbadania pozostała jedynie kwestia winy. Słusznie tu zarzucił apelujący zaniechanie zbadania wersji obwinionego, iż lekarz przepisujący mu nowe leki przeciwcukrzycowe w związku ze świeżo przebyłym w dniu 17.02.2015r. zawałem serca nie poinformował o możliwych negatywnych skutkach ubocznych w początkowej fazie ich zażywania, w tej mierze sąd powinien przeprowadzić dowód z przesłuchania lekarza w charakterze świadka (dane wszak znajdują się na wypisie szpitalnym k. 45-46 akt). Ocena wersji obwinionego musi także uwzględniać fakt, że obwiniony od 17 – u lat leczy cukrzyce, zatem posiada przynajmniej ogólną wiedzę o możliwych ujemnych skutkach zażywania leków przeciwcukrzycowych.

Nadto poza polem ustaleń i rozważań Sądu I instancji pozostały inne ważne okoliczności.

Mianowicie każde opakowanie leku zawiera pisemną ulotkę informacyjną dla pacjenta, w której znajdują się także informacje o ewentualnych przeciwwskazaniach do prowadzenia pojazdów mechanicznych po stałym zażywaniu leku względnie w początkowej fazie kuracji. Powinien zatem sąd orzekający poczynić w tym kierunku ustalenia, uzyskać stosowne ulotki informacyjne, co ostatecznie pozwoli na ustalenie, czy obwiniony miał możliwość poznania niezbędnych informacji o możliwości prowadzenia pojazdu mechanicznego po zażyciu nowych leków, tj. czy dochował wymaganej należytej ostrożności w prowadzeniu pojazdu, czy mógł się spodziewać ujemnych następstw zażycia leków w postaci np. chwilowej utraty świadomości, dezorientacji, zaburzeń widzenia, który to stan wykluczy możliwość bezpiecznego prowadzenia pojazdu mechanicznego.

Niezależnie od powyższego nie dostrzegł Sąd orzekający, iż według zapisów notatki funkcjonariusza policji J. M. (k. 8-9 akt), który dokonywał rozpytania obwinionego po kolizji, obwiniony podał, że krytycznego dnia leków zleconych przez lekarza nie zażył, zatem i w tym zakresie konieczne jest poszerzenie materiału dowodowego. Jeżeli okoliczność ta zostanie potwierdzona zeznaniami J. M., to w takiej sytuacji należy także ustalić, jakie konsekwencje owo zaniechanie mogło wywołać, czy np. obniżyć dyspozycję psychofizyczną obwinionego, doprowadzić do chwilowej utraty świadomości, dezorientacji, zaburzeń widzenia, tj. stanu, w jakim dopuścił się zarzucanego mu czynu.

Sąd Odwoławczy nie może natomiast dokonać merytorycznej oceny podnoszonej w uzasadnieniu apelacji okoliczności, iż sąd orzekający nie odniósł się do kwestii zatrzymanych obwinionemu uprawnień do kierowania pojazdami w postaci prawa jazdy kategorii B nr (...) z dnia 9.12.2004r. , bo przecież w aktach sprawy takiej decyzji brak, zaś oskarżyciel publiczny dotychczas nie wnioskował o dopuszczenie dowodu w tym zakresie.

Dopiero po uzupełnieniu materiału dowodowego i jego pełnej ocenie możliwym będzie wydanie prawidłowego rozstrzygnięcia w sprawie.

Z przytoczonych względów sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku.